1854. EEN EN DERTIGSTE JAARGANG. N°. 85.

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt op **Woensdag** en **Zaturdag**. De prijs is per *drie maanden* te Assen *f* 1.60, buiten Assen franco per post *f* 1,75.

WOENSDAG 25 OCTOBER.

De prijs der Advertentien is van 1 tot 5 regels **75** cent en voor elken regel meer **10** cent, behalve 35 cent zegelregt.

Vergadering van den Raad der Gemeente Assen op Donderdag den 26 October 1854 des avonds te 6 uur.

Achtervolgens artikel 3 van het Koninklijk besluit d.d. 6 Januarij 1831 no. 68 (Staatsblad no. 2), heeft Zijne Excellentie de Minister van Finantiën, bij resolutie van den 19 Oct. l.l., no. 137 bepaald, dat de loten der 224e Staats-Loterij, gedurende de derde week der trekking van de vijfde of laatste klasse, beginnende op maandag den 23 Oct. 1854, door de Collecteurs, Splitters en Debitanten, tot geene hoogere prijzen, het opgeld daaronder begrepen, zullen mogen worden uitgegeven dan tot de navolgende, te weten:

Bij Verkoop:		Bij Verhuring:	
Geheele loten	*f* 81,00	Geheele loten	*f* 43,00
Halve „	- 40,50	Halve „	- 21,50
Vijfde „	- 16,20	Vijfde „	- 8,60
Tiende „	- 8,10	Tiende „	- 4,30
Twintigste „	- 4,05	Twintigste „	- 2,15

Wordende den belanghebbenden bij deze herinnerd, dat, bij het aangehaalde artikel van voornoemd besluit, uitdrukkelijk is vastgesteld, dat de Collecteurs, Splitters en Debitanten gehouden zijn, om zich naar die prijsbepaling te regelen en dezelve gedurig ter inzage voor het publiek beschikbaar te hebben.

Assen, den 21 Oct. 1854.

De Commissaris des Konings in de Provincie Drenthe, DE VOS VAN STEENWIJK.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der gemeente Assen doen te weten, dat volgens de bepalingen van art. 22 van het reglement op het beheer der wegen en waterlossingen in Drenthe, goedgekeurd bij Kon. besluit van 2 Augustus 1852 no. 57, de voetpaden in de gemeente Assen gedurende de eerste acht dagen van de maand November eerstkomende zullen moeten worden geschouwd, en worden alzoo de pandpligtigen uitgenoodigd, om hunne panden in orde te brengen, ter voorkoming van bekeuringen.

ASSEN, den 18 October 1854.

H. J. OOSTING. *Burg.*
KIJMMELL. *Secr.*

METALEN KRUIS.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Gemeente Assen doen te weten, dat alsnog, tot 2 November e. k. ter Secretarie zal voorliggen eene lijst van inteekening voor bijdragen tot oprigten van het Nationaal gedenkteeken ter herinnering aan het Metalen Kruis, zoodat degenen, die van zoodanige belangstelling blijken wenschen te geven, zich slechts ter Secretarie hebben te vervoegen, waar hun tevens de gelegenheid zal worden aangeboden, om inzage der betrekkelijke stukken te nemen.

ASSEN, den 9 October 1854,

De Burgemeester, H. J. OOSTING.
De Secretaris, KIJMMELL.

OVERZIGT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN.

Sebastopol was op den 13 October j.l. nog niet ingenomen. Het bombardement begon op dien dag uit 200 stukken geschut. Het eerste is *zeker* — het tweede *hoogstwaarschijnlijk.*

De Fransche *Moniteur* geeft dit berigt, ook niet zonder voorbehoud, doch voegt er bij, dat de vesting het hoogstens 5 dagen zou kunnen uithouden.

Een oogenblik later ontvingen wij echter de volgende tijdingen:

Dépêches van Prins Mentschikoff, te Petersburg op 20 j.l. ontvangen, berigten, dat op 15 en 16 j.l. de geällieerden begonnen waren hunne batterijen op te werpen, doch dat de goede werking der Russische artillerie hen belet had het vuur te openen.

Twee dagen later schrijft men uit Weenen, dat volgens eene dépêche van Mentschikoff, deze zich op 14 j.l. in de nabijheid van Sebastopol bevond en *alles naar wensch ging.*

De *Moniteur* liet dan teregt op 13 j.l. Sebastopol *voorwaardelijk* bombardeeren, trouwens, de tijdingen van Mentschikoff, over Petersburg nu en dan ontvangen, blekken tot heden steeds juist te zijn, en alzoo wordt algemeen geloofd, dat Sebastopol op 16 j.l. nog niet was in de magt der geällieerden.

Verder schrijft men, dat de vice-admiraal Bruat met 400 mariniers eene verkenning deed onder de wallen der stad en als 't ware in een regen van kogels. Hij deed alles op zijn gemak en niemand der zijnen werd gekwetst. Daarop heeft men in de stilte van den nacht de diepten gepeild, die er gevonden wordt tusschen de schepen in, welke de Russen hebben laten zinken. Ook daarin werden zij niet bemoeijelijkt.

Die dit nu gelooven wil, is ligt te vreden te stellen.

Wat er echter van de jongste tijdingen waar of niet waar is, eenmaal moet het toch tot een bombardement komen, want dat is „het doel van de reis."

Alle berigten van de Engelsche en Fransche zijde, over het ophanden zijnde bombardement tot ons komende, voegen er bij dat de stad, zóó beschoten, in de magt der geällieerden moet vallen, en wij gelooven dit ook, hoe weinig waarde wij overigens hechten aan al de verzekeringen en beloften van het Westen, wat den oorlog betreft. Maar — alles, ten minste veel zal afhangen van de wezentlijke sterkte der vesting; van het materieel dat zij bezit om zich te verdedigen, van het talent en den moed, waarmede dit geschiedt en van het leger der Russen dat in de Krim is; het blijkt toch dat de geällieerden het noodig achten, om zich van achteren te verschansen tegen de Russen, die elk oogenblik tot ontzet der vesting kunnen opdagen.

Mentschikoff is zoo als wij straks zagen niet in Sebastopol. De Admiraal Nachimoff voert het bevel over die vesting; terwijl de Admiraal Korniloff het commando voert over het fort Constantijn, waaruit sommigen afleiden, dat laatstgenoemde onafhankelijk handelt van Sebastopol's bevelhebber. Sommigen trachten ons diets te maken, dat Mentschikoff het lot der stad geheel aan het garnizoen overlaten en zich te Perekop vestigen zal, ten einde de sleutel van de Krim tegen de geallieerden te verdedigen, als deze na Sebastopols val daarna de geweldige hand mogten uitsteken, doch wij nemen de vrijheid hier aan te twijfelen.

Verbazend is de magt waarmede het Westen voor Sebastopol staat. Meer dan 100.000 man met 400 stukken geschut, aangevoerd door krijgslieden van ondervinding en moed, dorstende naar den roem, de beheerscheresse der Zwarte zee, het dreigende spook voor Constantinopel te veroveren. Heeft het leger der geällieerden, staande tegenover dat der Russen en beide gelijk in getal en kracht, overmagt door krijgskundig talent? Wij zouden haast zeggen: ja. Wij gelooven niet, dat het Russische krijgswezen, wat de theorie des oorlogs betreft, op dezelfde hoogte staat, als dat van Frankrijk. Rusland heeft hoogstwaarschijnlijk te veel vertrouwd op het getal, en hoe dikwijls schoot dat in den strijd te kort tegenover een geoefend leger, minder sterk doch beter aangevoerd en met behendigheid partij trekkende van elk voordeel, door het militair oog ontdekt.

Zoo schrijft men uit Londen, dat William Carne, sergeant van de 1e komp. koninkl. mineurs en sappeurs, Chattam heeft verlaten, om zich aan boord van het naar de Krim bestemde schip *the Prince* in te schepen. Hij is vergezeld van Lewis Price en Fooley, soldaten, en van twee burgers. Allen zijn volkomen bedreven in al wat de onderzeesche ontploffingen betreft en voortreffelijke duikers. Hun doel is, het vernielen der schepen, welke de Russen aan den ingang der haven van Sebastopol hebben laten zinken. Zij nemen mede vier volledige duikertoestellen, en al de daarbij noodige werktuigen, met twintig galvanische batterijen en vijf mijlen koperdraad. De ontploffing zal geschieden met hoeveelheden kruid van ½ a 2 ton; op twee mijlen afstand zal het vuur worden ontstoken. Lord Raglan zal door koeriers bekend gemaakt worden met al de bijzonderheden der onderneming, naarmate deze vooruitgaat. Carne is vol geestdrift en voedt de hoop, de schepen niet alleen te vernielen, maar ook de kanonnen in bruikbaren staat boven water te brengen.

Maar welk vooruitzigt daardoor de geällieerden ook mogen hebben, te wachten is het, dat de strijd om het bezit en het behoud van Sebastopol verschrikkelijk zal zijn en menig nuttig en dierbaar leven däár door geweer en kanon zal eindigen. En hoevelen vonden daar reeds hun graf!

Het *Journal des Débats* onder anderen, hangt een treurig tafereel op van de gesteldheid, waarin de gekwetsten en zieken van het Engelsche leger zich bevonden na den slag aan de Alma. „Het is vooral, zegt het blad, gedurende het vervoer van de Alma naar Konstantinopel, dat de gewonden en zieken het meest te lijden hebben gehad, en de onbegrensde publiciteit in Engeland heeft ons bekend gemaakt met de vreesselijke bijzonderheden van dien overtogt. Op een enkel schip, de *Vulcan*, had men 300 gekwetsten en 170 cholera-lijders geladen, en voor die menigte waren slechts vier geneesheeren. De gekwetsten klemden zich vast aan hunne kleederen en beenen, en zij waren verpligt ze van zich af te schudden. Maar 't is niets, vergeleken bij hetgeen die van de Colombe hebben te lijden gehad. Dat schip had de Krim den 24 verlaten. De gekwetsten waren er reeds twee dagen te voren op overgebragt en toen het zijn anker ligtte voerde het mede: 27 gekwetste officieren, 422 gekwetste soldaten en 104 Russen, in het geheel 553 man. Omstreeks de helft hunner had slechts sedert den slag één geneeskundige gezien. Voor allen waren vier artsen aanwezig, waarvan een tot het schip behoorende, het reeds te druk met de bemanning had. Het schip was letterlijk bedekt met op den vloer liggende ligchamen, zoodat de bestiering van hetzelve er door belemmerd werd. De officieren konden niet naar beneden gaan om hunne instrumenten te nemen, ten einde de koers van het schip te regelen, tengevolge waarvan het dan ook elf dagen te lang onderweg is geweest. De gevaarlijkste zieken lagen op het verdek, dat binnen twee dagen een brandpunt van besmetting werd. De kwetsuren, door vuurwapenen toegebragt, niet gereinigd of verbonden zijnde, hadden ongedierte verwekt, dat zich overal verspreidde; het bederf ontwikkelde zulk een stank, dat de officieren en de scheepsbemanning het niet langer konden verduren; de kapitein is nog ongesteld ten gevolge dier vijf dagen. Al de dekens, meer dan vijftienhonderd, zijn als onbruikbaar in zee geworpen. Dertig man zijn op den overtogt overleden. De artsen hebben gedaan wat zij konden, maar zij waren niet talrijk genoeg, en menig gekwetste is niet eerder dan zes dagen na den slag verpleegd geworden. Men houdt zich bezig met het reinigen en berooken van het schip, ten einde de typhus te voorkomen. De Colombe had twee transportschepen op sleeptouw die bijna in denzelfden toestand verkeerden.

Voorwaar een treurig verhaal; maar wat ongelooflijk is, is dat te Constantinopel zelve, te Scutari, waar de hospitalen zijn, de Engelschen geene betere voorzorgen dan in de Krim of aan boord hadden genomen; zij hadden pluksel noch linnen. Men heeft natuurlijk niets aan de hospitaaldienst, gelijk ze is, te verwijten, maar ze was in geene de minste evenredigheid met de behoeften.

De Franschen, zegt een correspondent, zijn in dat opzigt ons veel voor, hunne inrigtingen zijn uitmuntend, hunne artsen zijn talrijker dan de onzen, en zij hebben bovendien de *Liefde Zusters*, die talrijk hen overal vergezeld hebben. Zie hier wat nog een ander schrijft: Ik heb mij begeven naar het Fransche hospitaal te Medjidié; te Parijs of Londen bestaat er geene beter georganiseerde inrigting. Ik zag er 3 à 4000 ijzeren bedden met de noodige matrassen, dekens, oorkussens enz., zelfs voor de officieren gordijnen ter afwering der muskieten. De Liefde Zusters ijlden in alle rigtingen, zich als beschermengelen over de kranken heenbuigende, hun tevens met de geneesmiddelen, troostende woorden gevende.

Algemeen en in alle omstandigheden toonen de Engelschen veel bewondering jegens de Liefde Zusters, want zij worden slechts door mannen verpleegd.

Men zal nooit raden welke zonderlinge ziekenverplegers het Engelsch Gouvernement naar het Oosten gezonden heeft. Er bestaat te Londen een huis voor veteranen, dat eenige overeenkomst heeft met het *Hôtel des Invalides*; het is het *Chelsea-hospital*. Het eenigzins zonderling denkbeeld is nu ontstaan, om van de oude afgedankte krijslieden zooveel mogelijk nut te hebben door hen tot ziekenvaders te bezigen, en men heeft er een zeker getal er van naar het Oosten gezonden. Maar, zegt een Engelsch correspondent, men heeft dra ondervonden, dat die arme gepensioneerden zelve veeleer ziekenverplegers behoefden, dan tot zulk eene dienst in staat te zijn; te Gallipoli en in Bulgarije is een aantal hunner overleden, en de overigen waren zoo zwak, dat zij de minste dienst niet konden verrigten.

Hiervan is het gevolg geweest, dat die arme invaliden slechts de opeenhooping hebben vermeerderd, zoodat nu de soldaten elkander verplegen, en die het eerst genezen zijn de dienst van ziekenvaders doen. Wij herhalen, dat wij die bijzonderheden uitsluitend aan Engelsche brieven ontleenen, en dienvolgens elk denkbeeld om te gispen verre van ons is. Beide volken, thans zoo innig verbonden, maken gebruik van hunne wederzijdsche ondervinding en dienen elkander wederkeerig."

Meer en meer vestigt zich de aandacht op de verbazende magt, die Rusland tegen de Oostenrijksche grenzen doet aanrukken en men spreekt er dan ook reeds van, dat het Hongarije in beroering wil brengen tot bereiking zijner plannen. Als tegenhanger daarvan zeggen anderen, dat men Polen moet electriseeren, ja, pogingen aanwenden, om dat Land tot een onafhankelijk Rijk te herstellen. Een gewigtig plan maar moeijelijk uit te voeren, als het geheele Land overdekt is met Russische soldaten.

Oostenrijk is druk in diplomatiek gesprek met de overige Duitsche Staten en wijst alleen op Rusland's dreigende houding tegen Duitschland; maar sommige van die Staten wijzen den Keizer op zijne eigene houding tegen over den Czaar. Pruissen althans zal wel weten wat het doen moet, maar ook zijn tijd kiezen, om het ten uitvoer te brengen. Geraakte Oostenrijk tusschen Rusland en Pruissen in, dan zou het in eene benaauwde positie geraken.

De Deensche Folksthing of Tweede Kamer is ontbonden. Aan dat berigt wordt niet getwijfeld.

In een volgend Overzigt hebben wij misschien belangrijke tijdingen mede te deelen, immers in de Krim zal het wel spoedig tot eene beslissing komen.

Wij deelen de volgende tel grafische dépêches nog mede: **Weenen, 22 Oct.** De *Oesterr. Corr.* meldt: „Uit de Krim zijn berigten ontvangen tot den 15, die niets beslissends behelzen. Groote massaas Russische troepen zijn op dat schiereiland verschenen, en de vrije gemeenschap der Russen met de vesting Sebastopol wordt steeds behouden." **Odessa, 19 Oct.** De Grootvorsten Michael en Nicolaas zijn op hunne reis van Petersburg naar het Zuiden door Nicolaieff getrokken en hebben van daar hunnen togt naar Kischinew (Bessarabië) voortgezet.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Uit Utrecht wordt het volgende geschreven: Als een bewijs, dat de protestanten ook in onze stad niet genoeg waakzaam kunnen zijn, dient het volgende: Gepasseerden Zondag werd, door de alhier heerschende ziekte plotseling aangetast een zekere *Bontrop*, wonende in de Spinnersteeg, buiten de Waard barrière. Daar de ziekte aanmerkelijk toenam, en men bevreesd werd voor zijn leven, zond men terstond om een' pastoor, ten einde volgens gebruikelijke wijze dien man te laten bedienen. De kapellaan *Venners*, dienstdoende in de N. kerk, kwam dan ook terstond, doch weigerde zulks tot zoo lang de moeder (niet tot de R. C. Godsdienst behoorende), de belofte had afgelegd, haar eenigst kind in de R. C. kerk te zullen laten doopen. — Hoe hard haar deze met regt onbillijke vordering toescheen, is zij eindelijk er toe moeten overgaan. Den man werd het laatste Oliesel toegediend, en is spoedig daarna overleden. Het kind is gisteren middag ten vier ure in de Nieuwe kerk gedoopt.

— Ingevolge Zr. Ms. beschikking zullen ook gedurende dezen winter wederom eenige detachementen kavallerie voor de dienst van hulp-marechaussée worden bestemd.

— Behalve de bedenkingen, waartoe de afzonderlijke hoofdstukken der Staatsbegrooting voor 1855 in de Tweede Kamer aanleiding gaven, zijn dienaangaande ook nog de volgende algemeene beschouwingen gemaakt. — In een volgend jaar, wenscht men, dat alle tot de begrootings-wetten behoorende stukken, gedrukt zijn, op het oogenblik dat de begrooting der Kamer wordt aangeboden. — De aangeboden begrooting van staats-uitgaven, als *een geheel* beschouwd, heeft geen gunstigen indruk gemaakt.

Allermeest achtte men het cijfer der uitgaven voor openbare werken zorgwekkend. De Regering moest niet al te veel toegeven aan de gedurige aanzoeken, om voor openbare werken van meer plaatselijk belang, bijdragen uit 's Rijks kas te erlangen. — Geene enkele der nog mogelijke groote bezuinigingen zijn tot stand gebragt of voorbereid, als: het brengen der algemeene rekenkamer op een minder kostbaren voet — de afschaffing of hervorming van het Hoog Militair geregtshof, de nieuwe regterlijke inrigting, enz. enz. — Er behoort paal en perk te worden gesteld aan de uitbreiding van 's Rijks uitgaven. Boven de 70 millioen, als eindcijfer der begrooting, achtte men onze geldmiddelen niet in een goeden normalen staat. — Men liet bij deze beschouwingen nog geheel buiten rekening, wat tot herstel van 's Lands vloot, die als in een staat van verval wordt afgeschilderd en voor de aangekondigde nieuwe uitgaven, ten behoeve van het Departement van oorlog, *zou kunnen* worden aangevraagd."

— Bij de op den 21 October te Amsterdam plaats gehad hebbende effecten-veiling, hebben de Recep. Overijss. Spoorweg-Maatschap. regt gevende op een aandeel in de Overijss. Kanalisatie-Maatsch., 45 en 44¾ pCt. gegolden.

— Naar men verneemt, worden HH. KK. HH. prins en prinses *Frederik der Nederlanden*, benevens Hoogstderzelver

dochter, prinses *Maria*, den 28 dezer van de buitenlandsche reis, in de residentie terug verwacht.

— Z. M. de Koning heeft, op voordragt van den minister van Justitie, bij besluit van 19 Oct. jl., ontbonden de commissie voor het beramen der grondslagen van eene wet, ter regeling eener nieuwe regterlijke inrigting, onder dankbetuiging voor den betoonden ijver en de belangrijke opmerkingen en aanwijzingen, door haar geleverd; — en heeft den minister van Justitie gemagtigd, om, op de grondslagen, door hem aan Z. M. medegedeeld, vóór de opening der volgende zitting van de Staten-generaal, een ontwerp van regterlijke organisatie voor te dragen, en Z. M. tevens aan te bieden een ontwerp van zoodanige bepalingen, als kunnen strekken, om bereids de kosten der burgerlijke regtspleging te verminderen.

— Omtrent de *Gibsons*-kwestie vindt men de volgende aanhaling in de *'s Gravenh. Nieuwsbode*:

„Wij hebben getracht te weten te komen, wat er is van de daadzaak, onlangs medegedeeld door een blad, dat zich meer door voorliefde voor den heer *Gibson*, dan door waarheidsliefde onderscheidt. Heeft, vroegen wij, de gezant van Amerika, in antwoord op eene ernstige nota van onzen minister van buitenlandsche zaken, eene dictionaire aan dien staatsman gezonden? Is dit mogelijk? Ziehier het antwoord, ons gegeven door iemand, die bij magte is met het gebeurde naauwkeurig bekend te zijn: „Dergelijke ongerijmdheden kunnen alleen uitgedacht worden door hen, die zelve in staat zouden zijn zulk eene onvoegzaamheid te plegen of te dulden. Weinig eer wordt aan onze Natie bewezen door de quasi-publicisten, die veronderstellen, dat iets dergelijks mogelijk zijn zou, ja zelfs, dat het logenachtig verzinsel geloof bij haar zou vinden. Dit antwoord bevestigde den indruk, welke reeds bestond bij ons, die in de staatkunde noch aan onbeschoftheid, noch aan goedhartigheid gelooven."

— Wij vernemen, dat de heer *Gibson* met de *Nicaruaga* naar Noord-Amerika is vertrokken, belast met het overbrengen van depêches, inhoudende den uitslag van een congres, dat dezer dagen te Ostende is gehouden door de Amerikaansche gezanten te Madrid, Londen en Parijs, bijgestaan door hunne secretarissen van legatie, en vóórgezeten door den heer *Mann*, onder-Secretaris van Staat van Amerika. Op dit congres moeten verschillende Amerikaansche belangen in Europa zijn besproken, waaronder ook de kwestie betrekkelijk *Gibson*. *Grw.*

— Men verneemt dat de bekende *Barbès* zich te 's Hage bevindt.

— Eenige dagen geleden vervoegde zich ten burele van den burgemeester, ambtenaar van den burgelijken stand der gemeente Soest, een persoon, op wiens verklaring eene acte werd opgemaakt van het overlijden van zekere vrouw, aldaar wonende. De onbekende aangever kwam kort daarna terug, en verkreeg op zijn verzoek een bewijs van dat overlijden, benoodigd ter uitvoering van zijn voornemen, om 't bij het bestuur eener dooden-bus te Amersfoort over te leggen, ter bekoming van p. m. *f* 40 uit het fonds, waarin de vrouw contribueert. Hij ontving die gelden, niettegenstaande de voormelde vrouw nu nog in leven is! De Burgemeester deswege een onderzoek doende, heeft den vermoedelijken dader *W. de J*...., wonende onder Zeijst, laten gevangen nemen en hem doen overbrengen naar Amersfoort, alwaar de beschuldigde op bevel van de regtbank wordt gevangen gehouden.

— Nadere berigten doen zien, dat de cholera niet zoo hevig te Werkendam woedt, als men berigt heeft uit Gorinchem, welk berigt ook door ons is opgenomen.

— Den 10den dezer heeft voor den Hoogen Raad der Nederlanden, kamer van strafzaken, gediend de zaak van *J. de Vries* tegen een arrest van het Hof van Zuid-Holland (zaak van de Amodée). De conclusie van het O. M. is bepaald op 24 dezer.

— Te Zaandam is den 17den dezer overleden *Reinier Jans. z. Blees*, in den ouderdom van ruim 85 jaren. Sedert het jaar 1783, en dus gedurende een en zeventig jaren, was hij in dienst geweest bij de familie *Elmeijer*.

— Het genootschap voor Landbouw en Kruidkunde te Utrecht heeft aan den heer *J. Prakken*, opzigter bij den provincialen waterstaat in Friesland, den prijs van *f* 100 toegekend, uitgeloofd door Z. M. den Koning voor den inzender van het beste plan eener landbouwershoeve.

— Naar men verneemt, heeft zich te 's Gravenhage eene commissie vereenigd, om aardappelen op te koopen in die plaatsen van ons land, waar men weet, dat ze in groote hoeveelheden voorhanden en voor zeer matige prijzen te koop zijn, om ze alzoo aan de mingegoeden aldaar tegen inkoopsprijs af te leveren. Hiermede zal paal en perk gesteld worden aan de zoo hoog opgevoerde prijzen der aardappelen.

Groningen, 23 Oct. Bij de plaatselijke geneeskundige commissie zijn van den 19den tot heden aangegeven 54 nieuwe cholera-zieken; hersteld zijn 2, overleden 32, in behandeling gebleven 52 zieken.

— Te dezer stede is aan de heerschende ziekte overleden de heer *H. Poelman*, hoofd-onderwijzer der theologische school der christelijk afgescheidene gemeente voor de provinciën Groningen en Friesland.

— Zaturdag namiddag heeft Ds. *L. S. P. Meyboom* in de Akerk in eene expresselijk daarvoor belegde bijeenkomst een treffend afscheid genomen van zijne cathegisanten en van de broeders en zusters, die gedurende zijn verblijf alhier zijne ledematen gezelschappen hadden bezocht. Zondag avond was daarop de avond, waarop de heer *Meyboom* afscheid zou nemen van de gemeente. Om vijf uur zou deze avonddienst als naar gewoonte aanvangen, doch reeds lang voor half vijf was de Akerk, waar ook nu weder de plegtigheid zou plaats hebben; letterlijk gevuld met toehoorders, uit elken stand niet alleen, maar ook van elke belijdenis, waaronder R.-Katholijken en Israeliten. De redenaar had tot tekst 1 Joh. II: vs 28. Na het behandelen van den tekst ging de leeraar over tot het uitbrengen van zijne dank aan de hoogleeraren, aan zijne ambtgenooten, aan kerkvoogden, diakenen enz., aan zijne bijzondere leerlingen en eindelijk aan de gansche gemeente, in wier midden hij, indien hij de inspraak van zijn hart had mogen volgen, zoo gaarne had willen blijven. Daarna sprak hij een roerend woord van zijnen dank tot God, voor de velerlei zegening, hier te Groningen zoo in zijn huiselijk als in zijn openbaar leven ondervonden, welken dank hij vervolgens in een vurig nagebed voor zich en voor de gemeente zamenvatte. Nu zong de gemeente nog van gezang 180 het 5de vers, waarop het uitspreken van den zegen volgde, dat, — op het daartoe vóór den aanvang der godsdienstoefening door den heer ds. *Moltzer* uitgedrukt verzoek en bij wijze van verrassing, — door de gemeente werd beantwoord met het zingen van Ps. 121: 4, wat op den leeraar, dien deze zoo toepasselijke woorden door eene zooo talrijke schare werden toegezongen, zigtbaar een diepen indruk maakte. *Pr. Gr. Ct.*

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

10 jongelieden van de eerste familien hebben zich naar Algerie begeven, om aldaar het St. Hubertsfeest te vieren op eene groote leeuwen-, tijger- en pantherjagt. Ze hebben 25 revolver karabijnen bij zich.

— De *Nouvelliste de Marseille* verzekert, dat de Sultan, uit erkenning van de diensten door maarschalk *de Saint-Arnaud* aan de zaak van Turkije bewezen, aan zijne weduwe een maandgeld van 25.000 piasters heeft toegelegd.

— De *Morning Advertiser* bevat eene mededeeling uit Parijs, waarin gewezen wordt op de schijnbaar geringe, doch inderdaad gewigtige omstandigheid, dat keizer *Napoleon* den zoon van den Poolschen prins *Czartoryski* op de jagtpartij te Fontainebleau uitgenoodigd heeft. Daarop, zegt de briefschrijver, wordt een trotsch gebouw vol hoop voor het koningrijk Polen gebouwd.

— Als eene bijzonderheid kan gemeld worden, dat de Maarschalk de *St. Arnaud* begraven is in zijn uniform en gewikkeld in een prachtig aan de Russen in den Alma-slag ontnomen vaandel.

— De Fransche kunstenaars, die uit des Czaars bijzondere fondsen een jaargeld trekken, hebben dezer dagen aanschrijving bekomen, dat zij, niettegenstaande den oorlog, op de bepaalde termijnen even als vroeger zullen betaald worden.

ENGELAND

Men zegt thans dat de 17 November stellig bepaald is als de dag, waarop de Fransche keizer en zijne gemalin, een bezoek aan de Engelsche koningin zullen brengen. Aanstaanden zomer zou de koningin een tegenbezoek afleggen te Parijs en aldaar de tentoonstelling bijwonen of welligt openen. Dit laatste is nog slechts een men zegt, maar een zeer waarschijnlijk men zegt, wanneer het eerstgemelde bezoek zal zijn gebragt.

— De bevelhebber van de Engelsche Noordpool-expeditie sir *Eduard Belcher* is, even als kapitein *Mac Clure*, dezer dagen door den zee-krijgsraad vrijgesproken van de beschuldiging, dat zij hunne schepen hadden verlaten. Het zal in de volgende lente 10 jaren worden, dat sir *John Franklin* van Sheerness met 2 schepen de *Terror* en de *Erebo* vertrok, om den doortogt ten noorden van het vaste land van Amerika te zoeken. Men is sedert dien tijd zonder berigten van dien stouten zeereiziger gebleven. Voor 2 jaren heeft men de plaats ontdekt, alwaar hij van 1845 tot 1846 heeft overwinterd: in eene kleine baai, alwaar hij drie man verloor, van welke men het gebeente ontdekte. Het Engelsche gouvernement, eenige partikulieren en lady *Franklin* hebben verscheidene schepen afgezonden, om hem op te sporen; doch alle deze pogingen zijn vruchteloos geweest: het lot van *Franklin* en zijne scheepsgenooten is met eenen ondoordringbaren sluijer bedekt. Twee stoomschepen zijn in 1850 afgezonden, om den doortogt ten noorden van Amerika te zoeken in eene tegenovergestelde rigting, dan *Franklin* heeft gedaan, om hem, zoo mogelijk, te ontmoeten. Van deze 2 schepen heeft *l'Entreprise*, kapt. *Mac Clure*, bijna den doortogt gedaan; doch eene ijs-massa van 5 a 6 mijlen breedte, heeft hem bijna voor altijd in de Noordpool-zeeën teruggehouden. Kapt. *Mac Clure* en zijn scheepsvolk hebben het schip moeten verlaten. Zij zijn in Engeland teruggekomen, aan boord van andere schepen der expeditie van sir *John Belcher*, na eene afwezigheid van bijna 4 jaren. Het tweede schip *l'Investigator*, kapt. *Collinson*, dat den weg van *l'Entreprise* gevolgd is, wordt nog in het ijs achtergehouden en zal onder de Noordpool overwinteren. Volgens de laatste berigten van dat schip, was het scheepsvolk welvarende. De terugkomst van de *Investigator* zal de lange reeks van de Noordpool-expeditien sluiten. Het is nu bijna zeker, dat de schepen van *John Franklin* en zijne lotgenooten door het ijs zijn verbrijzeld, of dat zij door een storm zijn vergaan. Wat den zoo lang gezochten doortogt betreft, dezelve bestaat, doch ze is niet bruikbaar.

— De *Christian Times* verhaalt het navolgende: De heer *Ferrero* was een achtenswaardig priester der Roomsche Kerk te Turijn. Door het lezen van *Gods Woord* werd hij tot de kennis gebragt der waarheden, door Jezus geopenbaard. Ten einde de vervolgingen te ontgaan der geestelijkheid en voornamelijk van zijne eigene bloedverwanten, kwam hij in Londen, waar hij zich sedert weinig maanden geheel toewijdt aan de evangelisatie zijner gevlugte landgenooten, wier getal in Londen meer dan 6000 bedraagt. Iederen Zondag predikte hij daar de blijde boodschap of het Evangelie aan vele Italianen. Ook bezocht hij hen van huis tot huis, aan boord hunner schepen, in hunne winkels, in kroegen en hospitalen. Dewijl de orgeldraaijers en beeldenventers nooit toegankelijk zijn in hunne huizen, spreekt hij ze aan op straat en onderwijst hen. Toen nu deze achtingswaardige man zeer onlangs uit een werkhuis kwam, waar hij gewoon was het Evangelie aan verscheidene Italianen te verkondigen, werd hij plotseling aangegrepen en op den grond nedergeworpen, en door trappen met den voet ernstig aan de borst gewond. Hij verloor veel bloed uit den mond, de geneesheer vreest, dat er inwendig iets gebroken zij. Buiten kennis werd hij naar het hospitaal gebragt, en later toen hij een weinig hersteld was, naar zijne eigene woning. Thans bevindt hij zich beter. En wie is de aanvaller op dien eerwaardigen man? Een Italiaan, een lid der Jezuiten-kapel in Londen, onder het bestuur van den Jesuit *Melia*, die niet alleen het fanatisme voedt en op den koning van Sardinië gedurig losbrandt, maar in deze aanvallen een bewijs levert, dat het Jezuitisme nog eene leer des satans is.

— Mevr. *Nightingale*, directrice van het vrouwen hospitaal te Londen, is op dit oogenblik bezig een zeker aantal zieken-oppassters aan te werven, die zich op kosten der regering naar Scutari zullen begeven, ten einde behulpzaam te zijn in het verplegen van zieken en gewonden in het militaire hospitaal te aldaar.

DUITSCHLAND.

Onder de medewerking van het Kerkbestuur van Parijs en onder de leiding van Dr. *Philipson*, rabbijn te Maagdenburg, zijn de Pruissische Israëliten begonnen, om de herroeping te vragen van het edict van 1492, uitgevaardigd door *Ferdinand* en *Isabella*, waarbij de Joden voor altijd uit Spanje gebannen werden. Reeds hebben zij eene memorie bij de cortes ingediend, waarin zij trachten te bewijzen, dat er in Spanje reeds Joodsche volkplantingen aanwezig waren, voor en aleer de Christenen zich daar te lande hadden gevestigd. Ter versterking van dat bewijs halen zij *Strabo* aan en *Philo* en den Spaanschen geschiedschrijver *Los Rios*, die verhaalt, dat de Joden hoogstbelangrijke diensten aan de Christenen hebben bewezen, toen die Spanje veroverden. De memorie eindigt aldus: „wij vragen de eigendommen niet terug, die aan onze vaderen ontnomen zijn, wij vragen niet, om weder in het bezit te worden gesteld der tempels, die aan onzen eeredienst waren gewijd, wat wij vragen is alleen dit, dat het verblijf in Spanje niet langer ontzegd worde aan diegene onzer geloofsgenooten, die er zich wenschen te vestigen.

— Als eene bijzonderheid deelt men uit Emden mede, dat eene vrouw, die zich naar Dannenberg wilde begeven, om er haar tweeden man, die haar slecht behandelde, voor het geregt te verklagen, onder weg uit wanhoop in het water sprong, en, daaruit gered zijnde, eensklaps tot de bekentenis kwam, dat zij voor 20 jaar haar eersten man had vergiftigd en tot die gruweldaad door haar tegenwoordigen man was verleid. Beide, man en vrouw, werden daarop in verzekerde bewaring gesteld.

Uit Baden berigt men: Zaturdag is aan den aartsbisschop van Freiburg officiëel mededeeling gedaan van het besluit van den regent-groothertog, waarbij de tegen den prelaat ingestelde regterlijke vervolging wordt opgeheven en nietig verklaard. De aartsbisschop heeft geweigerd het proces-verbaal te teekenen, omdat hij in het besluit des groothertogs geene genade van den souverein, maar eene daad van billijkheid ziet.

BELGIE.

De beruchte *Janssens*, onlangs tot levenslangen dwangarbeid veroordeeld wegens verschillende diefstallen, had verzocht voor zijne overbrenging naar Gend zijne zuster te mogen spreken; toen deze op zijn dringend verzoek gekomen was, veinsde hij haar te willen omhelzen, doch bragt haar een messteek toe, en daarna nog twee andere wonden. Men slaagde er echter in haar aan zijne woede te onttrekken en hem te binden. De wonden der ongelukkige vrouw zijn zeer ernstig.

— Aan de *Köln. Zeit.* wordt dd. 22 Oct. uit Brussel geschreven: „Ik heb u eene bijzonderheid te melden, die met regt als eene der verrassende gebeurtenissen van de moderne politiek beschouwd mag worden; terwijl ik voor hare naauwkeurigheid insta. Prins *Napoleon* zal met eene kleindochter van *Lodewyk Philips* in het huwelijk treden! Men is in onderhandeling over de tot stand brenging eener verbindtenis tusschen den neef en den vermoedelijken opvolger des Keizers en de dochter van onzen Koning. Het Weener hof is, zoo als te verwachten was, niet ten gunste van dit huwelijk gesteld; maar Koningin *Victoria* en de meeste vorsten van het huis van Coburg noemen het wenschenswaardig." De *Köln. Zeit.* laat dit berigt voor verantwoording van zijnen correspondent.

— Men meldt uit Buvrinnes in Henegouwen, dat een 72 jarige kuiper, genaamd *Jean Hacardiant*, en eene 78jarige keukenmeid, met name *Therèse Joumont*, aldaar de huwelijksreis hebben aangevangen.

ITALIE.

Volgens brieven uit Rome in de *Univers*, was aldaar weder sprake van onderhandelingen, die de keizer van Rusland had willen aanknoopen, om de kwestie der Heilige Plaatsen te regelen, en moet de komst van den Russischen legataad *Strogonoff* daarmede in verband staan. De des betreffende gedane openingen moeten echter meer dan koel zijn ontvangen geworden. De paus zou hebben laten antwoorden: „dat dit vraagstuk buiten zijne louter godsdienstige grenzen is getreden, en sedert de zending van vorst *Menzikoff*, en meer bepaald sedert de daarop gevolgde oorlogsverklaring, eene zaak van de internationale politiek is geworden, waarover met de westersche Mogendheden, en bijzonder met Frankrijk, uit hoofde der oude en erkende regten van dien staat, moet worden te rade gegaan.

— De afkondiging van den kardinaal-staatssecretaris *Antonelli*, betreffende de verhooging der belastingen, werd den 9 October in de straten van Rome met slijk geworpen en van de muren afgescheurd.

RUSLAND-TURKIJE.

De heer *Samuel Gobat*, die aan 't hoofd staat van het protestantsche bisdom te Jeruzalem, schreef dit voorjaar o. a. het volgende over den oorlog in het Oosten: „Wat den grooten krijg tusschen Turkije en Rusland betreft, zoo gevoelen

---

DE VERTELLER ENZ.

Een Engelsch diner na eene landbouwtentoonstelling.

Een vrij levendig diner had de vorige week plaats na eene landbouwtentoonstelling te Sparkenhoe (in het Graafschap Derby). Onder de gasten bevonden zich de hertog en hertogin de Beaufort, de graaf en de gravin Howe, lady Gurson, de heer Colville, lid van het parlement, en mevr. Colville, Miss. Russell en een groot aantal adelijke heeren en dames.

Na verscheidene toasten dronk de president op de gezondheid van den heer Colville, vertegenwoordiger van het district. Deze nam daarna het woord en zeide:

„Mijne heeren, een zeer moeijelijke toast, de belangrijkste van dezen avond, is mij toevertrouwd. Ik bedoel namelijk den toast aan de dames, (bravo's), vooral aan die dames, welke ons feest met hare tegenwoordigheid versierd hebben. (Bravo's.) Haar bijzijn bij deze plegtigheid is iets nieuws, en des te merkwaardiger, wijl de vrouwen der landheeren gewoonlijk te *trotsch* zijn voor haar beroep. (Neen, neen! gefluit . . .)

De president. Stilte mijne heeren, laat spreken.

De heer Colville. Met genoegen (genoeg! genoeg!) zie ik zooveel galante vrijgezellen met hunne toekomstige vrouwen aan het feest deelnemen. Ik gevoel mij gelukkig die bevallige dames om mij heen te zien gezeten, want, dat zij het goed verstaan: *zoo zij goede kaas willen maken, blijft haar niet veel tijd over om piano te spelen.* (Algemeen gemor.)

De pres. Laat hem spreken. Een Engelschman zegt wat hij meent, daarna antwoordt men hem.

C. Ik wil niemand beleedigen.

Een stem. Trek uwe woorden in!

C. Ik wil zeggen, dat wij eene prachtige tentoonstelling van *gevogelte* gehad hebben. . . .

Een der gasten boetst hier het geschreeuw na van den *gans*.

C. Uit de Catalogus blijkt, dat de meeste ganzen door dames zijn ingezonden, en ik merk dat aan als een bewijs van het belang, dat de dames in den landbouw stellen; ik hoop, dat het haar na hare te huiskomst veroorloofd zal zijn de behaalde prijzen te genieten. (Genoeg!)

Maar mijne heeren! het schijnt mij toe, dat wij zeer weinig doen om de dames te amuseren!, door haar *koeijen* en *varkens* te toonen. Men moest prijzen geven aan de landeigenaars die de meeste kinderen hebben, en de voedsters van deze tentoonstellen. (Gefluit en lang gemor.) Ik drink op de gezondheid der dames, en vooral op die van den echtgenoot van onzen voortreffelijken president, majoor Wollaston (Bravo's en Gefluit.)

Al de dames verlaten de zaal, waarna een lid verzocht, dat de heer C. berispt worde door de commissie.

Een lid. Ik geloof niet, dat de heer C. iets gezegd heeft met oogmerk iemand te beleedigen.

Een stem. Dat is niet gezegd!

Een lid. Drie hoerah's! voor de dames! (Uitbundig gejuich.)

Lord Howe. Mijne heeren! vergeef uwe ouden president, dat hij u verzoekt, het gebeurde te vergeten. Ik zou wel 200 pond sterling willen geven, zoo het niet had plaats gegrepen. Niemand kent den heer C. beter dan ik, en nooit is er edelmoediger en wellevender mensch geweest. Hij heeft ongelijk gehad, maar geene pikante bedoelingen, en ik smeek u, laat de zaak blaauw, blaauw!

Een stem. Laat hij zijne excusen maken.

C. Ik meende altijd, dat er moed toe noodig was ongelijk te bekennen. Ik kan u op mijne eer verklaren, dat ik niemand meer eerbiedig dan de vrouwen der Engelsche landeigenaars. Ik heb ook eene vrouw, en zoo ik de andere vrouwen verongelijkte, deed ik het ook haar. Ik heb slechts geschertst, en het spijt mij ergernis te hebben opgewekt.

Ik ben zeker, dat niemand nu weigeren zal mij de hand te drukken. (Eenigen doen zulks.)

Na drie hoerahs! voor de dames, voor Colville en mevrouw Wollaston, ging men uiteen.

De Belg in Vlaanderen van de wieg tot het graf.

Dry soorten van meeningen treffen wy ten opzichte van het vlaemsch aen. Wanneer men sommige van de vlaemsche grondbeginselen spreekt, trachten zy het gesprek maer punctum te sluiten met het zoo gemakkelyke als dwaze: „Altemael gekheid." — Andere willen er nog al van hooren omdat, zeggen zy *de vlaemsche zaek eene nationale zaek is*; dat woord *nationael* is zeer gemeen geworden, het is som-

wij ons gelukkig, van harte te kunnen bidden, dat de Heer der heirscharen onzen welwillenden Sultan en zijne bondgenooten zegenen en beschermen moge tegen de onregtvaardigheid en den waarheidshaat van den Russischen Keizer. Wij laten ons niet misleiden door de woorden: „Kruis en halve maan." Ja, de Russen bidden een kruis aan, het werk van menschen-handen, maar zij staan niet aan ware getuigen van Christus toe, het reine woord van het kruis van Christus aan Mahomedaan en Heiden te prediken, zoo ver hunne magt zich uitstrekt, terwijl de Sultan aan het woord van God en deszelfs prediking een vrijen loop laat, in zooverre hem de omstandigheden het veroorloven. Niet omdat de Christenen, en in het bijzonder de Grieksche Christenen onderdrukt worden, wilde de Czaar van Rusland zich in hunne zaak mengen, want deze genieten meer vrijheid thans, ik wil niet zeggen, dan de Protestanten, maar dan de Grieken zelve in Rusland, of de Protestanten in Roomsche landen, maar hij vreesde, dat de thans vrije prediking des Evangelies ingang zou vinden bij de leden der Grieksche kerk, en hen vrij maken van de tyranny zijner hierarchische handlangers."

Nog zegt de heer *Gobat*, dat hij overtuigd is, dat de heerschappij van den Koran over die des Evangelies nimmer zal wijken „onder de onverdraagzaamheid en den haat van Rusland tegen de prediking des Evangelies. „Ik heb bijv. (zoo gaat hij voort) thans ongeveer 30 Mahomedaansche kinderen, waaronder 5 meisjes, in mijne school, die trouw in Gods woord onderwezen worden, die zuiver Christelijke gebeden en gezangen leeren. Zou zoo iets kunnen geschieden onder Ruslands heerschappij?"

De *Morgenster* voegt hierbij, dat zij, die in Rusland vreemde bijbelvertalingen zochten te verbreiden, werden verbannen, dat de bijbeldepots er zijn vernietigd, dat de heidenen zich er de zegeningen des Evangelies zien onthouden, en dat zelfs de Luthersche kerk in de Oostzee-provinciën van den dwang des Czaars te lijden heeft, — terwijl in Turkije thans in 50 steden en dorpen Protestantsche gemeenten zijn, en er voor 25 jaar niet ééne was, — te Konstantinopel alleen thans 4 Protestantsche kerken worden gevonden, — uit de bijbeldepots te Konstantinopel, Smyrna en Bucharest 9576 bijbels werden verspreid, — te Bucharest de bijbel op de Zondagscholen geplaatst, — eene theologische school te Bebek opgerigt, — er 65 Evangelische predikers in Turkije zich bevinden, — en in 1846 reeds alle Protestantsche kerkgenootschappen door den Sultan zijn erkend en met zekere voorregten begunstigd.

Rome trekt partij voor de Halve maan; zou echter ook de Protestantsche kerk niet de zegepraal van den Sultan mogen wenschen, waar eene vergelijking tusschen de gedragingen van den Czaar en den Sultan tegenover bijbel en Christenen zoo ten nadeele van den eersten schijnt uit te vallen?

— Berigten uit Konstantinopol van den 12den melden, dat op aandrang van sir *Stratford* door den Sultan een firman is uitgevaardigd, waarbij de handel in Circassiesche en Georgiesche slaven wordt verboden.

— Te Parijs en Londen houdt men zich onledig met het zoeken der beste middelen, om den ingang van de haven van Sebastopol open te maken. Daar dit eerst na de vermeestering kan geschieden, wordt het denkbeeld er door versterkt, dat de zeemogendheden de Krim niet denken te verlaten als Sebastopol ook al ingenomen of verwoest mogt zijn.

— De bekende *Fatma-Qara-Hanum*, de Kurdiesche princes, die met 500 Bachi Boujouks bij het uitbreken van den oorlog uit de binnenstreken van Klein-Azie ter hulpe van de Porte kwam opdagen, is hier teruggekomen met een twaalftal manschappen, die haar getrouw waren gebleven. De Minister van oorlog heeft haar met militaire eer ontvangen.

— Eenige herfst-equinoxiale orkanen hebben de gemeenschap op de Zwarte zee belemmerd. Gelukkig heeft men nog weinig ernstige ongevallen te betreuren. De *Wilson Kennedy*, een Engelsch transportschip, was echter genoodzaakt in den Bosphorus eene schuilplaats te zoeken. Deze bodem had 25 Sept. Varna verlaten, om 99 paarden, tot de Engelsche dragonders behoorende, naar Balaklava over te brengen. Een orkaan barst los en slingert het schip op eene verschrikkelijke wijze; bij eene tweede windvlaag raakt een deel der paarden los. Toen had op het dek van den *Wilson Kennedy* een onbegrijpelijk tooneel van verwarring plaats. De losse paarden worden woedend en werpen zich op die, welke nog door de riemen worden vastgehouden. Al de pogingen der officieren en soldaten en van het scheepsvolk zijn niet in staat om die dieren tot bedaren te brengen, die met eene blinde woede zich op elkander werpen. Zeer veel paarden springen over boord en verdwijnen in de golven. Het werd der bemanning onmogelijk het scheepswerk te verrigten, te midden van dat paardengevecht, dat doode en stervende paarden op het dek deed neêrvallen. De *Wilson Kennedy* nam de wijk naar den Bosphorus, en bragt aldaar niet meer dan *vier* paarden levend en ongedeerd.

— Hoe groot het vertrouwen der geallieerde generaals is in den spoedigen val der vesting, blijkt daaruit, — dat zij — zoo men zegt, ten minste — verklaard hebben geene verdere versterking noodig te hebben, met den wensch echter, dat de hulptroepen tot een korps de reserve te Varna zullen bijeen getrokken worden, ten einde men op alle mogelijke gebeurtenissen voorbereid zou kunnen zijn.

— Aan de *K. Z.* schrijft men dat de Russen tusschen Tultcha en Ibraïla met ongeveer 30.000 man op nieuw over den Donau zijn getrokken (?) en Hirsowa, Matchin, Isaktscha en Tultscha op den 6den en 7den hebben bezet en wel zonder eenigen tegenstand te ontmoeten, wijl zich daar geene Turken bevonden.

SPANJE.

De *Faro Nacional* deelt mede, dat de heer *Sartorins* aan de Koningin een soort van rapport heeft ingediend, dat echter de Spaansche consul te Bayonne geweigerd heeft te ontvangen, en dat daarop de heer *Olozaga* aan het ministerie van buitenl. zaken heeft doen geworden. In dit document verklaart de graaf, dat hij de emigratie uit Spanje voorloopig heeft aangenomen, ten einde zich daardoor aan de volkswoede te onttrekken, doch dat hij vurig verlangt in Spanje terug te keeren, zoodra die woede bedaard zal zijn, om zich alsdan voor de wetgevende vergadering of de regtbank te verdedigen van de tegen hem uitgebragte beschuldigingen. Hij voegt er ten slotte bij, dat hij, in plaats van als beschuldigde te verschijnen, als beschuldiger zal komen, zonder te blozen.

— Men verneemt, dat lord *Howden*, Engelsch gezant te Madrid, bij de Spaansche Regering eene nota heeft ingediend, waarin hij eischt, dat de slavenhandel als zeeroof zal worden beschouwd.

ASSEN, 25 October.

Uit eene goede bron wordt ons berigt, dat het postwezen te Ter Apel van den 1sten Jan. a.s. af op eenen beteren en geregelden voet zal gebragt worden, zullende alsdan een bode elken dag van Ter Apel naar Stads-Kanaal en terug gaan, ter vervanging van den thans bestaanden bodeloop, welke slechts tweemaal in de week geschiedde. Door deze verbetering zal in eene lang bestaande behoefte worden voorzien. *Gron. Ct.*

— Onlangs hebben 21 surnumerairs van de Registratie te 's Hage het examen voor ontvanger afgelegd; daarvan hebben 18 aan de vereischten voldaan, waaronder de heeren *A. E. Stheeman*, *S. Overman* en *M. Langeveld*.

— Te Stads-Kanaal, gemeente Onstwedde, is een schipper door de cholera aangetast; de lijder is hersteld. Aldaar is door het gemeente-bestuur eene commissie aangesteld, die is belast voor reinheid en zindelijkheid in en om de huizen te zorgen, en aan behoeftige cholera-lijders, mogt de ziekte zich aldaar verspreiden, voor rekening der gemeente hulp te verschaffen.

— Te Drouwenermond is een jong man aan de cholera bezweken.

— Te Smilde zijn tot 21 dezer maand door de cholera aangetast 32 personen, overleden 16, hersteld 6 en bleven toen in behandeling 10.

— J. l. Zondag had er op de Brink alhier eene twist plaats tusschen burgers en soldaten; de policie-bediende wilde de twistenden scheiden, doch werd daarbij door een der burgers, *H. S.* genaamd, geslagen en verwond. Bedoelde persoon is daarop in hechtenis genomen.

— Door HH. Gedeputeerde Staten dezer Provincie is de heer *P Kock*, waarnemend Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat in dit gewest, belast met het toezigt op de Provinciale werken, en zulks op dezelfde wijze als zijn voorganger, de heer *Brunings*, daarmede belast was.

— Men verneemt, dat door de Arr. Regtbank alhier voor de opengevallene betrekking van Procureur bij dezelve zijn aanbevolen de heeren Mrs. *J. A. Willinge Gratama*. *B. Oosting* en *H. van Lier*, allen advocaten te Assen.

— De heer *C. Mulder Sissingh*, Predikant te Gieterveen, heeft het beroep naar *Ten Boer* aangenomen.

— Aan den Commies der 1e klasse *J. T. Wenniger* te de Wijk, vroeger Hoofd- Commies te Emmen, is een eervol ontslag verleend, behoudens aanspraak op pensioen.

— Niettegenstaande den goeden oogst blijven de prijzen der levensmiddelen duur en vooral op den arbeidenden stand en kleine burgers drukken. Reeds hadden dezen hunne hoop gevestigd op den zegen, die van boven over de velden was verspreid, en zagen reikhalzend uit naar den tijd, dat de oogst zou zijn binnengehaald. De winter nadert evenwel, en de prijzen hebben zich staande gehouden. Wij hebben daarvan reeds vroeger de redenen opgegeven; de landman voert nog niet in voldoende massa ter markt, omdat hij voortdurend bezigheid op 't land heeft, en de voorraadschuren hebben veel in het afgeloopen jaar moeten afzetten. Men mag dus voortuitzien, dat de lagere prijzen, die niet dadelijk op den goeden oogst zich hebben gevestigd, echter over enkele maanden zullen volgen. Dat dit geene losse hoop is, blijkt uit de prijzen, die op tijd worden gegeven op de groote markten. Te Keulen was den 14 het koren 120 silbergros, te leveren in Maart 108 s. gr.; te Stettin was den 13. het koren 93½ daalder, tegen de lente te leveren 75 daalders, de rogge 60¼, tegen December 52 daalders; te Hamburg werden den 13. 5 400 pond koren tegen 191 rijksd. bank verkocht, in de lente te leveren tegen 125½; te Parijs is de prijs thans 85 fr., tegen Januarij te leveren 15 fr. minder; te Berlijn is het koren thans 61 daalders en in de lente te leveren 51 daalders. Deze cijfers spreken luide; ze geven de zekerheid, dat de handel op alle markten de verlaging van prijs als stellig voorziet, ze moeten daarom de onrust doen wijken, die enkelen nog in de toekomst mogten hebben; ze vestigen de gegronde hoop, dat de hooge prijzen vooral van de eerste levensbehoeften slechts van betrekkelijk korten duur zullen wezen. *Utr. Ct.*

— Op de jaarmarkt, den 20 dezer te Vries gehouden, waren aangebragt 305 koeijen, 57 kalveren, 1075 schapen en 368 varkens. De koeijen golden van *f* 80-„ tot *f* 120-„, de kalveren van *f* 10-„ tot *f* 40-„, de schapen van *f* 2-50 tot *f* 9 50 en de varkens van *f* 5-„ tot *f* 30-„. De aanvoer was minder als in vorige jaren, doch de handel willig.

— Op de jaarmarkt, den 20 dezer te Zuidwolde gehouden, waren aangebragt 214 koeijen, 12 kalveren, 288 schapen en 45 varkens. De koeijen golden van *f* 50-„ tot *f* 140-„, de schapen van *f* 3-„ tot *f* 6-„ en de varkens van *f* 8-„ tot *f* 30-„. De prijzen van al het aangevoerde waren hoog.

— Te Hoogeveen zijn den 23 dezer op nieuw twee cholera-lijders bijgekomen. Van de 5 overigen zijn twee hersteld.

— Van 19 tot 22 dezer zijn te Veenhuizen op nieuw door de cholera aangetast 26 personen, overleden 18, hersteld 20, onder behandeling gebleven 64.

— Te Meppel hebben zich tot 23 dezer op nieuw twee cholera-gevallen voorgedaan, waarvan bereids een met den dood achtervolgd werd, van de overigens in behandeling zijnde lijders zijn twee overleden en een genezen.

* **Coevorden, 23 Oct.** Op de markt van heden waren aangebragt 510 koeijen (jong en oud), de prijzen waren van 125 tot 60 gulden, alles was zeer gewild, voornamelijk het dragtige goed; er waren onderscheiden Friesche kooplieden; 150 schapen, die mede aangevoerd waren, gingen ook voor hooge prijzen van de hand.

* **Hoogeveen, 23 Oct.** Zaturdag avond omstreeks acht uur, had *W. J. Bomert* van Zuidwolde, voornemens zijnde met zijne vrouw van hier huiswaarts te keeren, het ongeluk door de duisternis en het schrikken van zijn paard voor een op den weg staand rijtuig, met paard en chais in het kanaal aan de streek het Schut in deze gemeente te geraken en zoude met zijne vrouw aldaar waarschijnlijk het leven verloren hebben, was het niet dat zij op haar angstgeschrei door anderen gehoord en door dezen gered waren geworden, zoo dat zij met den schrik er zijn afgekomen, zonder eenig letsel te bekomen; alleen met verlies van des mans pet en de mantel der vrouw.

* **Donkerbroek, 20 Oct.** Heden nacht onstond er brand in de behuizing van *R. H.* te Jubbega Schurega, met dat noodlottig gevolg, dat deze na eenige oogenblikken een prooi der vlammen was, met de zich daarin bevindende oogst als 100 mudden boekweit en rogge, hooi enz. — Het levend vee heeft men nog kunnen redden benevens het goud, zilver en andere losse goederen. De oorzaak kan men met zekerheid niet opgeven, edoch, naar men denkt, zou de boer des nachts overhaast naar zijn schoonzoon zijn gehaald, daar diens broeder sedert twee dagen krankzinnig was geworden, en is toen misschien, bij het ontsteken van licht, hier of daar een sprank vuur in brandbare stof gevallen.

* Met de werkverschaffing voor de minvermogende volksklasse zal men hier met den 1sten November een aanvang maken, zoodat de bedeeling aan de armen alsdan ophoudt, behalve aan zieken, ouden en gebrekkigen: een ieder, die kan, moet dan zijn onderstand verdienen.

* **Appelscha, 21 Oct.** Gisteren avond omstreeks 8 uur had alhier het volgende plaats. Twee schippersgezellen geraakten in twist met dat gevolg, dat beiden in de hoofdvaart stortten; ook het water bluschte hunne hevige woede nog niet, daar zij elkander duchtige vuistslagen bleven toedienen; eindelijk moede geworden zijnde, want er kwam geen scheidsman bij hen in de duistere waterpoel, is de een ter linker en de ander ter regter wal opgeklommen en daarna hebben zich de dappere schepelingen voorzeker ter ruste begeven. Men verneemt, dat hiervan aan het bestuur aanklagt is gedaan.

* **Dedemsvaart, 23 Oct.** Het verheugt ons te kunnen mededeelen, dat de cholera alhier aan het afnemen is, en de sterfgevallen aan die ziekte sedert eenige dagen zeldzamer zijn geworden.

* **Hardenbergh, 23 Oct.** In den nacht van donderdag op vrijdag j.l. is er bij den landbouwer *Westerman* te Lutten ingebroken en zijn ontvreemd *f* 160 aan contanten, twee zilveren beugels, een kerkboek met zilveren krappen, een stuk linnen en eene lap duffel, welke eerst des daags te voren door den knecht was gekocht. Van het gebeurde is aangifte gedaan. Dader of daders zijn als nog onbekend. Aangezien het vele in dezen omtrek huizende vreemde volk aan de vrees, dat dit geval, vooral bij eene strenge koude, dezen winter wel door meerdere van dien aard kan gevolgd worden, eenigen grond bijzet, verwondert het ons ten hoogste, dat de leden van den Raad van Ambt Hardenbergh bijna met eenparige stemmen hebben besloten, dit jaar *geene* aanvraag te doen om marechausée. Wij hopen niet, dat het berouw te laat zal komen, en men den put zal willen dempen als het kalf verdronken is.

* **Dalen, 23 Oct.** Naar men verneemt, heeft de Raad dezer gemeente zich tot de Hooge Regering gewend, met verzoek, om vooral te bewerken, dat de Drentsche Kanaal-Maatschappij gehouden worde, het geprojecteerde kanaal uit de verlengde Hoogeveensche vaart naar hier daar te stellen.

RAADSVERGADERINGEN.

Assen, 24 Oct. In de heden gehoudene Raadsvergadering zijn o. a. de volgende punten behandeld: Na eenige wijziging is goedgekeurd het contract van opstal voor den grond, waarop de buiten-societeit in het bosch staat. — Eenige restant-aanslagen in Hoofd. omslag zijn oninbaar verklaard. — Aan den gewezen nachtwaker *H. Top* is eene gratificatie van *f* 10-„ verleend. — Eenige voorstellen van den heer schoolopziener, ter bevordering van het schoolgaan te Kloosterveen en te Assen, zijn in handen eener commissie gesteld. — Ter inzage is neêrgelegd een adres van den veldwachter *Prijs*, om vermeerdering van tractement, en, ten fine van instructie is aan Burg. en Weth. gerenvoijeerd een adres van vier nachtwakers om hooger bezoldiging.

Hoogeveen 23 Oct. In de Raadsvergadering van j.l. Zaturdag te Hoogeveen, waarbij afwezig was het lid de heer *Winkel*, is

1o. besloten, om met de Besturen van de Gemeenten Zuidwolde, de Wijk en Avereest de noodige middelen te beramen, ten einde de geprojecteerde straatweg, zullende loopen van af de Straat- of Tipbrug te Meppel door de gemeenten de Wijk, Zuidwolde naar deze gemeente en verder naar Zuidwolde met een zijtak naar de Dedemsvaart, gemeente Avereest, tot stand kome, en subsidien ter gedeeltelijke bestrijding der kosten van aanleg aan te vragen; —

2o. Vastgesteld het reeds vroeger ontworpen en thans gewijzigd Reglement en vrachttarief van een tusschen deze en de gemeente Meppel aan te leggen Marktschuitenveer.

---

migen een *talisman*, en daerdoor zelve heeft het merkelyk veel van zyne étymolische waerde verloren: ook zyn de *nationale* Vlamingen voor het algemeen *flauwe* Vlamingen, die het by wat lezen en spellen zouden houden. — Achter die twee soorten van Belgen „altemael gekheid" en „nationale vlamingen" — schuilt er eene derde soort, die het dieper inzien, namelyk die, welke in de vlaemsche zaek de *politieke* en *matriele* belangen des vaderlands opgesloten zien. Wy behooren tot die klas en ziehier kortom uit welke beweegredenen wy onze onwankelbare overtuiging putten.

Onze grondslagen en gevolgtrekkingen zyn ten bereike van elk gezond oordeel; zy zyn eenvoudig en door alledaegsche ondervinding te bewyzen, daer wy dezelve uit het alledaegsche leven opmaken.

Wy veronderstellen een kind van vlaemsche ouders in eene onzer groote vlaemsche steden geboren; binnen de 24 uren na de geboorte moet dit kind op het register des burgerlyken standes aengeschreven worden; die de ouders niet verstaen en het kind waerschynlyk ook nooit verstaen zal; of er dan al eenige letters door verschil van uitspraek gewisseld worden, dit doet er niets aen; later gaet dit kind ter schole, maer daer spreekt de meester eene tael, die hem te huis nooit in de ooren klinkt: om ééne tael te leeren zou hy begrip genoeg hebben, maer om een mengelmoes van twee slecht gesprokene talen te geraken heeft de Schepper den knaep geene begaefdheid genoeg gegeven, het schoolgaen verveelt hem geweldig, dit laet zich verstaen; na dry, vier jaer schoolgaens ziet er den jongen van af. Nu leert hy eenen of anderen handwerk, hier is hy nog minst misdeeld, want het komt er toch weinig op aen of men in het fransch of in het vlaemsch schoenen maekt. Maer nu komt de ouderdom op welke hy weêr moet in aenraking komen met zyn vaderland en dan is hy tenkermale gefopt. Hy moet loten en soldaet worden; daer gaet alles op zyn fransch; tot hiertoe is het maer verstooting, dit is onregtveerdig, 't is waer, maer wat nog onregtveerdiger is zyn de mishandelingen, die men hem doet ondergaen, omdat hy niet verstaet wat zyne oversten, die te lui of te dwaes zyn om vlaemsch te leeren, hem zeggen. — Hy was goedborstig geboren, maer, of ware hy een engel geweest, eer hy ooit zyne dertig jaer bereikt, is dit hart zoo dikwerf gepynigd en gemarteld geweest, dat het vol gal is; wy zullen nu veronderstellen, en die veronderstelling geldt zoo veel als eene echte waerheid, dat hy, in een of ander geval, waer men hem als *paria*, als verstooteling in zyn eigen land behandelt, de natuerlyke verdediging gebruikt, welke de Schepper hem heeft gegeven; het is te zeggen dat hy eenen of anderen franschkiljon de kracht van zyne vuisten doe gevoelen, wat gebeurt er dan? — Dan wordt hy voor een geregtshof gebragt, waer de president voor hem eene treffende redevoering zal houden, maer waer *hy* geen enkel woord zal van verstaen; waer men hem, na de fransche veroordeeling, in het vlaemsch, by middel van eenen vertaler, vragen zal wat of hy ter zyner verschooning in te brengen heeft, en daer onder moet alle rede versmachten. Honderde voorvallen uit het dagelyksche leven zouden wy kunnen aenhalen, maer waertoe goed. Wy zullen op eens ten einde der koorde springen.

Onze vlaming wordt ziek; men plaetst hem in een gasthuis; hy lydt in den buik; een doktoor komt hem te hulp; de lyder legt, zoo goed mogelyk uit, waer het hem deert; de doktor verstaet hem niet, en in plaets van den buik te genezen, geeft hy medecynen voor het hoofd, denkende dat die man gek is, omdat hy vlaemsch spreekt. Als wy het leven van een vlaming zoo van de Wieg tot het Graf nagaen, besluiten wy, dat het of wel een *ongeluk* is vlaming geboren te zyn, of wel eene *schandelyke lafheid* mag heeten, zyne *politieke* en *matericle* belangen in zyn eigen land niet te doen gelden. *Vlaamsch bl.*

ALLERLEI.

Haines, een beroemd Engelsch komiek, werd op zekeren morgen, om eene niet betaalde schuld van 20 pond sterling, op straat door policie-agenten aangehouden, juist toen de Bisschop van Ely voorbijreed. „Mijne heeren," riep de acteur oogenblikkelijk, „daar rijdt mijn neef, de bisschop van Ely. Laat mij slechts eenige woorden met hem spreken, hij zal ongetwijfeld mijne schuld met interest betalen." De agenten stonden dit toe. Haine ging naar het rijtuig en nam eerbiedig den hoed af. De bisschop, die bemerkte, dat hij hem wilde aanspreken, liet aanhouden en de komiek zeide zacht: „Mylord, daar zijn een paar arme lieden, die zulke gewetensbezwaren hebben, dat ik vrees, dat zij zich nog zullen ophangen." „Goed," zei de bisschop, en vervolgde, zich tot de agenten wendende: „komt morgen vroeg bij mij en ik zal u bevredigen." De agenten maakten eene buiging en verwijderden zich; Haines doet hetzelfde, zich verheugende, dat zijne list gelukt is. Den volgenden morgen be-

INGEZONDEN STUKKEN.

Mijnheer de Redacteur!

In het laatstvoorgaand nummer uwer Courant komt een verslag voor, van de leerrede van onzen geachten predikant, waarbij ZEerw. zijn 25jarig dienstwerk in deze Gemeente herdacht. Dat verslag bevat zoo weinig waarheid, dat men moeijelijk kan gelooven, dat de berigtgever zoo weinig van den geest der leerrede gevat heeft, dat hij het zóó konde ter nederschrijven, maar men het eerder aan kwalijkgezindheid zoude toeschrijven. Dat toch lezende, moet ieder zich wel voorstellen, dat onze waardige leeraar eene lofrede op zich zelven heeft gehouden, terwijl in zijne woorden geen zweem van zelfverheffing was optemerken. ZEerw. betuigde dat hij zijn dienstwerk steeds met *lust* en *genoegen* had verrigt; dat hij van den beginne af aan getracht had, *naar zijne overtuiging*, zijner gemeente Christus te prediken, zooals het *Evangelie* ons dien voorstelt, zonder zich door leerstellingen van menschen te laten leiden, en in dienzelfden geest, zoo God hem gezondheid en krachten gaf, hoopte voorttegaan. Dat hij meende niet traag geweest te zijn in zijne pogingen, om de Gemeente optebouwen, ouderen en jongeren te onderwijzen, of bedroefden en kranken, zoo dikwijls die hem riepen, op den troost der godsdienst te wijzen. Dat het er echter verre van daan was, dat hij zoude meenen, dat aan zijn dienstwerk niet veel gebrekkigs kleefde; hij sprak de verzekering uit, dat hij ook in dezen zijne zwakheid als mensch, in groote mate, gevoelde. Ligt begreep hij dan ook, dat hij, in zijn dienstwerk, niet aan ieder welgevallig had kunnen wezen, hij, die toch, als ieder leeraar, bovenal aan het oordeel van anderen was blootgesteld; maar met blijdschap in God mogt hij het betuigen, dat hij van zeer velen liefde en vrienschap had mogen ondervinden; schier niemand hem, gedurende zijn verblijf in deze gemeente, betooning van achting had onthouden.

Dit weinige zal genoeg zijn, Mijnheer de Redacteur! om U te doen gevoelen, dat de geest der leerrede van onzen beminden predikant niet die was, welken het genoemde berigt voorstelt. Zekerlijk was zij dan door de talrijke schare niet met die diepe stilte aangehoord, als nu het geval was.

Van uwe waarheidsliefde durf ik vertrouwen, dat Gij deze regels wel in uw geacht blad zult willen opnemen.

Uwe dienstvaardige

BEILEN. X.

ADVERTENTIËN.

M. BIER,

KOOPMAN

in **GALANTERIEN, SPIEGELS, GLASWERK, GOUD- en ZILVERWERKEN, BIJOUTERIJEN,** en verder onderscheidene **GOEDEREN** te veel om te noemen, is van af *HEDEN* tot aanstaanden *MAANDAG* te Hoogeveen met zijn KRAAM uitgepakt.

Alles voor een civielen prijs te bekomen.

UIT DE HAND TE KOOP:

Een zoo goed als nieuw

ASTROLABIUM,

met **NONIUS** van **minuut** tot **minuut**, en **KIJKER.** Geschikt tot alle metingen.

Te bevragen bij den WelE. Heer S. B. DRIJBER, Adjunct-directeur te *Veenhuizen.*

Brieven franco.

Door 't overlijden van AALTIEN HILBRANTS, Wedewe ALBERTUS KOOPS, zullen in December e. k., op nader te bepalen dag, te Vries

PUBLIEK WORDEN VERKOCHT:

EENE BEHUIZINGE,

waarin sedert **onheugelijke jaren, met veel succes** is uitgeoefend het beroep van **LOGEMENTHOUDER** en **WINKELIER;** ANNEXE **SCHUREN en JAAGSTAL** met bijbehoorende **HOFGROND;** — en een onmiddelijk daarbij staand **HUIS,** alles gelegen in de kom van het dorp Vries, aan den straatweg van Assen naar Groningen, thans in gebruik bij R. G. HOMAN, en toebehoorende aan de kinderen van wijlen ALBERTUS KOOPS.

In het laatste van de volgende maand zal Mr. A. HOMAN, Notaris te Vries, **PUBLIEK,** op tijd en plaats nader te vermelden, **VERKOOPEN:**

DE VASTE GOEDEREN,

behoorende aan en gebruikt wordende door ROELOF RADEMAKER, aan de Asserwijke.

PUBLIEKE VERKOOPING.

De Notaris TADEMA te *Oosterwolde* zal, op **MAANDAG den 30 October 1854, des avonds te 5 uur,** in *DE GOUDEN KLOK te Oosterwolde, in het openbaar bij STRIJK- en VERHOOGGELDEN provisioneel*

VERKOOPEN:

UITHOOFDE VAN DES EIGENAARS VERTREK NAAR ELDERS:

Eene nieuwe, hecht gebouwde en uitmuntend ingerigte **KOOPMANS HUIZINGE,** voorzien van een ruim WINKEL- of VOORHUIS, drie BEHANGENE KAMERS, KEUKEN, KELDER, PAKHUIS, solide GRAANZOLDER met **buiten opgang,** enz., benevens **GROND** en **ERF,** staande en gelegen op den besten stand, aan de Brink, te *Oosterwolde,* en gedurende 8 dagen vóór de VEILING te bezigtigen.

VOORTS:

ONDERSCHEIDENE VASTIGHEDEN

te en onder *Oosterwolde*, als:

EENE HUIZINGE

met GROND en LAND, waarin eene blaauwverwerij wordt uitgeoefend, en **arbeiders HUIZING** met TUIN op *Pasveer,* alsmede TUINGROND geschikt voor HUISSTEDEN aan de vaart, en verder BOSCH-, BOUW- en WEIDLANDEN; — op de voor Ooststellingwerf gebruikelijke tijden in 1855 of welligt vroeger te aanvaarden; verdeeld in perceelen, waarvan breedvoerige omschrijving in de billetten en verkoopboekjes, welke tien dagen voor den dag der veiling bij genoemden Notaris verkrijgbaar zijn.

BOEK- EN PAPIERHANDEL, BOEKBINDERIJ EN LEESBIBLIOTHEEK

VAN H. MEFFERT, TE ASSEN.

ONDER MEER COURANTE WERKEN ONTVANGEN:

ZSCHOKKE, UW HUISBOEK, in linnenband 3e druk . . . . *f* 1.50.

„ STICHTELIJKE UREN, ingenaaid . . . . - 1.00.

„ GODS GROOTHEID EN GOEDHEID IN DE SCHEPPING . . . . - 1.20.

KRAMERS WOORDENTOLK, in linnenband, 6e druk . . . . - 1.10.

„ „ ingenaaid . - 0.90.

ALGEMEENE HANDEL IN DRUKWERKEN

VOOR

GEMEENTE-BESTUREN.
RIJKS- GEMEENTE- EN KERKONTVANGERS.
KERKVOOGDEN.
ADVOCATEN.
DEURWAARDERS.
COMMIESEN.
MOLENAARS.
TOLGAARDERS.
PARTICULIEREN.

Het MATERIEEL is met een nieuwe letter gedrukt en beveelt zich zeer aan door goedkoope prijzen en nette bewerking.

Nieuwe Prijs-couranten zullen weldra verzonden worden, waaruit men, bij vergelijking, zal zien, dat de **PRIJZEN inderdaad bijzonder laag zijn.**

BURGERLIJKE STAND.

HOOGEVEEN, 15—22 Oct. *Geh.* A. ten Kleij met A. Zwiers. *Bev.* L. Slot, geb. ten Hoorn, van z.; M. Mol, geb. Zwiep, van z.; M. van der Weide, geb. Kok, van z.; J. J. Slot, geb. Knobbe, van z.; A. Wams, geb. Brink, van z.; R. K. Vos, geb. Kleine, van z.; S. Benjamins, geb. Winkel, van z.; K. Koster, geb. Kamp, van d.; G. Kleine, geb. Vos, van d. — *Overl.* Wichertje Hartman, ruim 1 j. en 5 m.; Egbert Boertien, 6 w.; H. Baznin, echtgenoot van J Tap, 48 j.; C. Petersen, echtgenoot van J. Slingenberg, 31 j.; G. ter Stege, echtgenoote van L. G. van Regteren, 56 j.; J. van der Wolde, laatst echtgenoot van T. Klaver, 50 j. en 9 m.; A. Kleine, vr. g., 1 j.; A. Knol, vr. g., 1 j.

COEVORDEN, 15—22 Oct. *Ondertr.* A. M. Sierevelt, te luit. adj. 7e reg. inf. en S. M. van Overveldt, ingeschreven te Maarssen. — *Bev.* A. Meppelink, geb. Hunderman, van z.; A. Geugies, geb. Tissing, van 2 z.

MEPPEL, 13—20 Oct. *Geh.* P. Stoepker met H. Oosting; B. Roelink met J. Beukcr. — *Bev.* R. Westerbeek, geb. Dozeman, van z. — *Overl.* J. Kuiper, 3 j. en 8 m., ml.; G. Vos, 25 j., vr.; G. A. van der Weijde, 29 j., echtgenoote van H. ten Kate; F. Scholten, 4 j. vr.; G. Holterman, 40 j., echtgenoote van P. R. Troost; Z. van Goor, 68 j., weduwe van J. Koops; R. Spier, 2 j., vr.; H. Drenth, 45 j., echtgenoot van T. Tinholt; B. Prins, 42 j., weduwnaar van F. Berensen; G. van de Beld, 7 j. en 6 m., ml; E. van den Berg, 1 j., ml.; R. van Delden, 3 j. en 8 md., ml.; W. Schapelhouman, 4 j., ml.; J. de Vries, 74 j., vr.; J. Vos, 20 j., ml.; A. van Lunsen, 61 j. weduwn. van J. Korten.

MARKTBERIGTEN.

GRONINGEN, 24 Oct.

Tarwe, Jarige	70	N.pd. *f* 00.00	Boekweit, zand	64 N.pd. *f*	7.10
„ N. Oml.	70	„ „ 13.00	„ „	66 „ „	7.50
dito.	72	„ „ 13.60	„ veen	64 „ „	6,80
„ „ Old.	70	„ „ 12.70	„ „	66 „ „	7.20
„ „ „	72	„ „ 13.30	Paardeboonen.. *f*	7.50 à	8.25
Rogge, N. Inl.	66	„ „ 10.00	Groene Erwten.. „	10.00 à	11.50
„ „ „	68	„ „ 10.40	Graauwe „ „	9.50 à	11.00
„ „ „	70	„ „ 10.80	Koolzaad . . . *f*	13.50 à	14.25
Haver. N. dikke	40	„ „ 4.55	Gort, grove . „	10.50 à	11.50
„ „	48	„ „ 5,35	Gort, parel , „	00.00 à	00.00
„ Voer	36	„ „ 3.80	Olie, raap per vat	44.00 à	00.00
„ „	40	„ „ 4.20	Raapkoeken		à 00.00
„ Zwarte	36	„ „ 3.70	Lijnkoeken	00.00 à	00.00
„ „	40	„ „ 4.10	Boter ¼ ton. . . .	00.00 à	00.00
Garst, N. wint.	54	„ „ 6.45	Boter ⅛ „		à 00,00
„ „ „	56	„ „ 6.75			
„ „ zomer	56	„ „ 6.30			
„ „ knob.	60	„ „ 6.90			

Tarwe vond weder meer kooplust en weder hooger verkocht. Rogge zeer begeert en door geringe aanvoer 70 ct. hooger verkocht.

ZWOLLE, 20 Oct.. Tarwe *f* 13,50 a *f* 15,00. — Rogge *f* 9,00 a *f* 10,40. — Boekweit *f* 7,50 a *f* 8,50. — Aardappelen *f* 2,00 a *f* 2,60. — Boter per ⅛ ton *f* 21,00 a *f* 21,50; per ℔ *f* 1,05 a *f* 0,90.

STEENWIJK, 23 Oct. Rogge *f* 9,50 a *f* 10,75. — Boekweit *f* 7,35 a *f* 8,75. — Boter per ⅛ ton *f* 20.50 a *f* 00,00.

OLDEMARKT, 21 Oct. Boter per ⅛ vat *f* 20,50 a *f* 20,75.

AMSTERDAM, 21 Oct. TARWE en ROGGE tot op nieuw verhoogde prijzen met goeden handel. Tarwe: 128 ℔ witb. Poolsche *f* 496; 128 ℔ nieuwe bonte dito *f* 485, 487; 127 ℔ nieuwe witb. dito *f* 490; 120 ℔ geringe dito *f* 420 aan de Zaan; 128 ℔ oude bonte dito *f* 475; 131 ℔ Rostocker *f* 480; 128 ℔ Mecklenburger *f* 450; 129. 130 ℔ Zweedsche *f* 470, 475; 125 ℔ roode Odessa *f* 395; 128 ℔ nieuwe Groninger *f* 425 aan de Zaan. Rogge: 122 ℔ Pruissische *f* 340; 126 ℔ Rostocker *f* 355; 122 ℔ nieuwe Odessa *f* 335; 120 ℔ jarige Petersb. *f* 329; 119, 120 ℔ nieuwe Archangel *f* 328, 327; 119 ℔ dito *f* 325, 326; 118 ℔ dito *f* 318 aan de Zaan; 120 ℔ nieuwe inlandsche *f* 317. — GARST als voren; 116, 117 ℔ Deensche *f* 247, 650. — HAVER zonder handel. — BOEKWEIT tot hooge prijzen; 122 ℔ Inl. *f* 270; 119, 123 ℔ jarige Holst. *f* 245, 260; 118 ℔ jar. Groninger *f* 240 aan de Zaan. — ERWTEN vonden tot ruim vorige prijzen genegen koopers. Holsteinsche Graauwe werden daartoe bij partij opgeruimd. Witte bij gerijf *f* 10½; dito Groene *f* 12. — KOOLZAAD op het Najaar prijshoudend, op het Voorjaar £ ½ lager; Fransch £ 64 op 9 v. Olie in Oct. en Nov. £ 76; April £ 74½. — LIJNZAAD prijshoudend; 113 ℔ Odessa *f* 410. — RAAPOLIE lager afgegeven; op 6w. *f* 46; Vlieg. *f* 45, 44¾, [illegible]; Dec. *f* 44, 43½, ¾; Mei *f* 43½, 43. — LIJNOLIE dadelijk niet williger, op termijn prijshoudend, op 6w. *f* 42; Vlieg. *f* 40¾; lo. Nov. en April *f* 40; Mei *f* 40, ¼. — HENNEPOLIE op 6w. *f* 46¼; Vliegend *f* 45. — RAAPKOEKEN per 1040 stuks *f* 83 a 88. — LIJNKOEKEN per 104 stuks *f* 12 a 15½. — MOUTWIJN *f* 26; voor dadelijke benoodigden is vrij wat gekocht. — JENEVER 100 pCt. Amst. proef *f* 31 a 31½ per vat cont.

224STE STAATS-LOTERIJ. VIJFDE KLASSE.

9de Lijst. No's. 2543 en 9265 ieder *f* 1000. No's. 453 en 3838 ieder *f* 400. No's. 2603, 12793, 1318 en 19643 ieder *f* 200.

PRIJSCOURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, 23 Oct. 1854.

			GEBLEVEN.				GEBLEVEN.
Nederl. W. S.	2½	pct.	58½	*Polen.* Oblig.	4	pct.	64¼
„ „	3	„	69⅛	*Spanje.* Oblig.	1	„	17¹⁵⁄₁₆
„ „	4	„	88⅛	Obligatiën	3	„	37⅛
Amort. Synd.	3½	„	86½	Binnenl.	3	„	32⅛
Handelm.	4½	„		Amortisable			4¾
O. I. Leening	4	„	88	Bewijz. Coup.			5¼
Aand. Holl. Spoorw.				*Oostenrijk,*			
Aand. Rijn Sp.	4½	„		Oblig. Goll	5	„	
Haarl. Meer	5	„		„ „	4	„	
Rusl. Ob. Hope	5	„	98½	„ Metal.	5	„	64⅝
Dito 1828/29	5	„	99	„ „ N.	5	„	74⁷⁄₁₆
Cert. 1831/33	5	„		„ „	2½	„	32⁹⁄₁₆
Dito 1840	4	„	71⅛	*Belgie*, Cert.	2½	„	
Dito Stieglitz	4	„	71⅜	Rothschild	2½	„	47¾
Ins. in Assign.	5	„		*Portug.,* Oblig.	3	„	35⅜
Cert. van dito	5	„	56⅛	„	4		
				Amerika Bank-Act.			

gaven de beide agenten zich naar den bisschop, in de verwachting het geld te bekomen. Zij werden binnengelaten. „Nu," begon de bisschop, „hoe staat het met uwe gewetensbezwaren?" „Gewetensbezwaren?" vroegen de agenten verwonderd, „wij hebben geene gewetensbezwaren. Wij zijn agenten, Mylord, en arresteerden Haines gisteren om 20 pond sterling. Mylord heeft beloofd ons te bevredigen en wij hopen, dat hij woord zal houden." De eerwaarde bisschop bedacht, dat zijne eer er mede gemoeid was, zoo hij het niet deed, en betaalde schuld en kosten.

—

In een Amerikaansch stadje trad een goochelaar op, Wijman genaamd, en toonde zijne kunsten. Nadat hij de gewone bewijzen van handigheid met kaarten, horologiën, ringen en zakdoeken gegeven had, berigtte hij het hooggeeerd publiek, dat hij nu tot eene wonderbare proef zou overgaan, en een der heeren verzoeken, een pistool te laden en af te schieten, waarvan hij den kogel met de hand zou opvangen. Bij deze verklaring riep een heer hem toe, dat hij op zijne hoede zou zijn. „Mik goed," zei de goochelaar, „anders mis ik de kogels." Het pistool werd afgevuurd en met triomferenden blik hield Wijman den kogel in de hand. Naauwelijks was het applaudissement geëindigd, of twee pistolen werden afgeschoten. In hetzelfde oogenblik had hij een kogel in elke hand. „Ik verzoek echter," zeide hij nu, „dat men niet vuurt, alvorens mij er kennis van gegeven te hebben. Gij hadt mij kunnen dooden. Mijn rok heeft mij daarvoor bewaard." Naauwelijks had hij dit gezegd, of eene stem uit de menigte riep: „Gij duivel, wees op uwe hoede!" Wijman zag een pistool op zich gerigt, doch had geen tijd, om nog iets te zeggen. Een knal volgde en tegelijk een gekraak, hetgeen bewees, dat de kogel digt boven zijn hoofd in eene plank gedrongen was. „Om Gods wil, mijne heeren, dit is geen scherts!" Daar is er nog een. Misschien hebt gij nu weer tijd hem op te vangen." Nogmaals een knak en gekraak. Dit was niet uit te houden, en met een gil van ontsteltenis ontvlugtte de goochelaar door eene zijdeur, onder het gejuich en gelach der menigte. De toeschouwers wachtten een oogenblik, doch Wijman verscheen niet weer. Hij was op eene stoomboot, die juist afvoer, en deed eene gelofte, nooit weer een kogel in de hand op te vangen, zoolang hij zich aan de oevers der Mississippi bevond.

—

Een geestelijke, die nog al veel van de jagt hield, beroemde zich op zijne onfeilbare bekwaamheid in het vinden van hazen. „Als ik," zei een kwaker, die dit hoorde, „een haas ware, dan zou ik mij ergens bergen, waar gij mij niet zoudt vinden van 1 Januarij tot 31 December." „Waar zoudt gij dan gaan?" „In uw studeervertrek."

—

Een schoolopziener vroeg aan een onderwijzer op een vergelijkend examen: Wanneer is de meeste stilte op school? „Als de leerlingen op straat zijn, was het antwoord.

—

Toen de vrouw van zeker edelman in Ierland plotseling ziek werd, beval deze zijn knecht zoo spoedig mogelijk zijn paard te zadelen en den doctor uit de naaste stad te halen. Terwijl echter het paard gezadeld en de brief aan den doctor geschreven werd, was de dame weder hersteld, en nu schreef haar echtgenoot ijlings het volgende postscriptum onder den brief: Daar mijne vrouw weder hersteld is, zoo behoeft gij niet te komen. „Waarna hij den brief dadelijk verzond.

REKENVOORSTELLEN.

IV. Een man, die gaarne rijk wilde worden, doch geen lust had om iets nuttigs uit te voeren, sloot ten dien einde het volgende verbond met Joostje. Hij zou namelijk met al zijn geld over eene brug gaan en als hij terugkeerde zou het telkens verdubbeld zijn, op voorwaarde, dat hij dan ook 24 stuivers in het water zou werpen. Dit deed hij drie maal, en de laatste keer hield hij niets over, zonder dat Joostje hem daarom oneerlijk behandeld had. Hoeveel had hij in het begin gehad?

—

V. Eene vrouw verkocht de helft van al hare eijeren en nog een half ei, zonder dat er echter een gebroken werd. Met de resterende handelde zij eveneens, en dit herhaalde zij tot zij nog slechts één ei overhield. Hoeveel eijeren had zij gehad?

—

VI. Twee schaapherders kwamen elkander op weg tegen. Hans zei tot Piet: „Geef mij een van uwe schapen, dan heb ik tweemaal zooveel als gij." Piet zei tot Hans: „Neen, geef mij een van de uwen! dan heb ik evenveel als gij." Hoeveel schapen had ieder?

GEDRUKT BIJ GRATAMA TE ASSEN.